

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

КОМІТЕТ НААУ З ПИТАНЬ ТРУДОВОГО ПРАВА

ЦЕНТР НАДАННЯ МЕТОДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ТА КООРДИНАЦІЇ ВОЛОНТЕРСЬКОГО
РУХУ АДВОКАТІВ З ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПРИ НААУ

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ

**З ПИТАНЬ БРОНЮВАННЯ,
ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ**

ЗА I ПІВРІЧЧЯ 2025 РОКУ

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ БРОНЮВАННЯ, ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ ЗА I ПІВРІЧЧЯ 2025 РОКУ

Рішення Одеського окружного адміністративного суду від 09.01.2025 у справі №420/34732/24 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «АПОГЕЙ» до Одеської обласної державної (військової) адміністрації про визнання протиправним і скасування розпорядження.....	4
Рішення Баштанського районного суду Миколаївської області від 22.01.2025 у справі №468/2404/24 (провадження 2-а/468/10/25) щодо повістки з метою оновлення даних.....	5
Рішення Богодухівського районного суду Харківської області від 23.01.2025 у справі №613/2180/24 (провадження №2-а/613/10/25) щодо надсилання повістки.....	6
Рішення Ковельського міськрайонного суду Волинської області від 24.01.2025 у справі №159/154/25 (провадження №2-а/159/65/25) щодо строку уточнення облікових даних.....	7
Рішення Дунаєвського районного суд Хмельницької області від 13.02.2025 у справі №674/31/25 (провадження №2-а/674/10/25) щодо розшуку.....	8
Постанова Восьмого апеляційного адміністративного суду від 19.02.2025 у справі №559/4215/24 (провадження №А/857/2429/25) щодо оновлення даних.....	8
Рішення Київського районного суду м. Харкова від 20.02.2025 у справі №953/1094/25 (н/п 2-а/953/95/25) щодо оновлення даних.....	9
Рішення Київського районного суду м. Харкова від 20.02.2025 у справі №953/18/25 (н/п 2-а/953/44/25) щодо оновлення даних.....	9
Рішення Дзержинського районного суд м. Харкова від 21.02.2025 у справі №638/458/25 (провадження №2-а/638/84/25) щодо оновлення даних.....	10
Рішення Васильківського районного суду Дніпропетровської області від 10.03.2025 у справі №172/108/25 (провадження №2-а/172/1/25) щодо отримання повістки.....	11
Рішення Комінтернівського районного суд м. Харкова від 10.03.2025 у справі №641/1075/25 щодо виклику до ТЦК та СП.....	11
Рішення Чортківського районного суду Тернопільської області від 11.03.2025 у справі №608/3053/24 (провадження №2-а/608/32/2025) щодо оповіщення військовозобов'язаних.....	12

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ БРОНЮВАННЯ, ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ ЗА I ПІВРІЧЧЯ 2025 РОКУ

Рішення Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 11.03.2025 у справі №183/1204/25 (провадження №2-а/183/41/25) щодо порушення порядку ведення військового обліку.....	13
Рішення Ізмаїльського районного суду Одеської області від 12.03.2025 у справі №946/823/25 (провадження №2-а/946/61/25) щодо статусу «перебуває в розшуку як такий, якому не змогли вручити повістки».....	14
Рішення Рівненського окружного адміністративного суду від 18.03.2025 у справі №460/1829/25 щодо мобілізації працівника, який мав бронювання.....	15
Рішення Трускавецького міського суду Львівської області від 10.04.2025 у справі №457/249/25 (провадження №2-а/457/6/25) щодо порушення порядку бронювання.....	16
Рішення Коростенського міськрайонного суду Житомирської області від 24.04.2025 у справі №279/1678/25 (провадження №2-а/279/28/25) щодо встановлення факту вручення повістки.....	17
Рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці від 28.04.2025 у справі №727/3446/25 (провадження №2-а/727/83/25) щодо адміністративної відповідальності за порушення порядку ведення військового обліку на підприємстві.....	18
Рішення Комунарського районного суду м. Запоріжжя від 29.04.2025 у справі №333/2224/25 (провадження №2-а/333/70/25) щодо оскарження постанови про притягнення до адміністративної відповідальності.....	19
Рішення Київського районного суду м. Харкова від 30.04.2025 у справі №953/60/25 н/п 2-а/953/50/25 щодо притягнення до адміністративної відповідальності.....	19
Рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 29.05.2025 у справі №120/15057/24 щодо бездіяльності ТЦК та СП.....	20
Рішення Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області від 02.06.2025 у справі №274/9403/24 (провадження №2-а/0274/6/25) щодо виконання часткового наряду.....	21

Відповідальний редактор Дайджесту:
Вікторія Поліщук
e-mail: v.polishchuk@mail.unba.org.ua

Над дайджестом працювала
Вікторія Поліщук
e-mail: v.polishchuk@mail.unba.org.ua

Комітет НААУ з питань трудового права
Голова Комітету:
Поліщук Вікторія Віталіївна
e-mail: v.polishchuk@mail.unba.org.ua

Заступник голови Комітету:
Цветкова Катерина Володимирівна
e-mail: k.tsvetkova@mail.unba.org.ua

Рішення Одеського окружного адміністративного суду від 09.01.2025 у справі №420/34732/24 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «АПОГЕЙ» до Одеської обласної державної (військової) адміністрації про визнання протиправним та скасування розпорядження

На обґрунтування позовних вимог зазначено, що згідно з п. 1.27 розпорядження Одеської обласної державної (військової) адміністрації від 21.08.2024 ТОВ «АПОГЕЙ» визначено критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період на території Одеської області як таке, «що відповідає критеріям, передбаченим підпунктами 4), 5), 6) пункту 2 Порядку». Проте відповідно до розпорядження Одеської обласної державної (військової) адміністрації вже від 01.11.2024 скасовано статус ТОВ «АПОГЕЙ» як суб'єкта господарювання, яке є критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період на території Одеської області. Позивач, вважаючи рішення відповідача протиправним та таким, що підлягає скасуванню, у зв'язку із цим звернувся до суду з позовом.

Для визначення ТОВ «АПОГЕЙ» критично важливим позивач надав такі документи:

- лист-обґрунтування ВК Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області від 26.07.2024 щодо критичної необхідності послуг, які надаються Товариством для територіальної громади;
- витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;
- договір з АТ «ДЕРЖАВНА ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ» про надання послуг №07/12-2023;
- договір з ДП «МОРСЬКИЙ ТОРГІВЕЛЬНИЙ ПОРТ «ЧОРНОМОРСЬК» на надання послуг з технічного обслуговування ліфтів №24/19-Оз від 06.02.2024;
- договір з Виконавчим комітетом Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області на повне технічне обслуговування та експлуатацію ліфтів №10 від 31.01.2024;
- договір з КП «МІСЬКЕ УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА» Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області №178/5075 від 15 березня 2024 р., відповідно до умов якого ТОВ «Апогей» обслуговує 222 ліфти та більше ніж 1500 жителів міста Чорноморськ;
- договір з КНП «Чорноморська лікарня» Чорноморської міської ради Одеського району Одеської області;

- дозвіл на виконання робіт підвищеної небезпеки ТОВ «АПОГЕЙ»;

- ліцензія ДАБІ Україна;

- сертифікат системи управління якістю ДСТУ EN ISO 90012018;

- статут Товариства;

- довідка про розмір середньої заробітної плати застрахованих осіб працівників на підприємстві за останній календарний квартал із квитанцією про прийняття Звіт з праці за 2 кв. 2024 р з квитанцією;

- витяг з інформаційної системи органів ДПС щодо статусу розрахунків платника з бюджетом та цільовими фондами;

- копія податкової декларації за останній календарний квартал з квитанцією про прийняття податкової декларації.

Суд зазначає, що підставою для скасування ТОВ «АПОГЕЙ» статусу критично важливого для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період на території Одеської області підприємств слугувала невідповідність наданої позивачем інформації щодо середньої заробітної плати вимогам п.п. 6 п. 2 Критеріїв та порядку, за якими здійснюється визначення підприємств, установ та організацій, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період, а також критично важливими для забезпечення потреб Збройних Сил, інших військових формувань в особливий період.

Як встановлено судом та підтверджується матеріалами справи, на підприємстві у II кварталі 2024 року середньооблікова кількість штатних працівників становила: у квітні – 15 осіб, у травні – 14 осіб, у червні – 14 осіб.

Відповідно до рядка 1.1 Податкового розрахунка сума нарахованої заробітної плати у II кварталі 2024 року: у квітні – 213 000,00 грн, у травні – 199 199,50 грн, у червні – 198 393,20 гривень:

1) розмір середньої заробітної плати на одного працівника у II кварталі:

$(213\,000,00 \text{ грн} + 199\,199,50 \text{ грн} + 198\,393,20 \text{ грн}) / ((15 \text{ осіб} + 14 \text{ осіб} + 14 \text{ осіб}) / 3 \text{ міс.}) = 42\,698,79 \text{ гривні};$

2) розмір середньомісячної заробітної плати на одного працівника за квартал:

$42\,698,79 \text{ грн} / 3 \text{ міс.} = 14\,232,93 \text{ гривні.}$

Таким чином, середня заробітна плата у II кварталі 2024 року становила 14 232,93 гривні на місяць, що відповідало критерію про необхідний розмір середньої заробітної плати, а за III квартал 2024 року середня заробітна плата в ТОВ «АПОГЕЙ» становить 15 425,93 грн, що підтверджується відповідним Звітом із праці за 3 квартал 2024 року. Зокрема, за змістом Звіту із праці вбачається, що у третьому кварталі 2024 року облікова кількість штатних працівників становила 18 осіб (код рядка 3070), а фонд оплати праці штатних працівників становив 833 000,00 грн (код рядка 5010). Відповідно середня заробітна плата становить 833 000,00 фонд оплати / 18 працівників / 3 місяці = 15 425,93 гривні.

З огляду на вищевказане суд дійшов висновку про те, що розпорядження Одеської обласної державної (військової) адміністрації №1041/А-2024 від 01.11.2024 в частині визнання Товариства з обмеженою відповідальністю «АПОГЕЙ» (код ЄДРПОУ 34421853, податковий номер платника податків 344218515119) таким, що не відповідає пункту 2 Критеріїв та порядку, за якими здійснюється визначення підприємств, установ та організацій, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період, а також критично важливими для забезпечення потреб Збройних Сил, інших військових формувань в особливий період, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 2023 р. №76, та в частині скасування статусу Товариства з обмеженою відповідальністю «АПОГЕЙ» (код ЄДРПОУ 34421853, податковий номер платника податків 344218515119) як критично важливого для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період на території Одеської області є таким, що не відповідає вимогам чинного законодавства, тому є протиправним та підлягає скасванню.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/124370313>

Рішення Баштанського районного суду Миколаївської області від 22.01.2025 у справі №468/2404/24 (провадження 2-а/468/10/25) щодо повістки з метою оновлення даних

Позивач притягнений до адміністративної відповідальності за його неявку до ІНФОРМАЦІЯ_3 для уточнення даних в особливий період воєнного стану на порушення абз. 1 ч. 1 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

Проте відповідно до абз. 1 ч. 1 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» громадяни зобов'язані з'являтися за викликом до територіального центру комплектування та соціальної підтримки у строк та місце, зазначені в повістці, для взяття на військовий облік військовозобов'язаних чи резервістів, визначення їх призначення на особливий період, направлення для проходження медичного огляду.

Таким чином, вказана норма передбачає обов'язок явки за викликом виключно з певною метою:

- 1) взяття на військовий облік військовозобов'язаних чи резервістів;
- 2) визначення їх призначення на особливий період;
- 3) направлення для проходження медичного огляду.

Обов'язок явки на виклик для уточнення даних передбачають інші норми, проте ані протокол про адміністративне правопорушення, ані постанова про притягнення позивача до адміністративної відповідальності всупереч вимогам ст.ст. 256, 278 КУпАП на них посилянь не містять. Хоча положення, власне, абз. 1 ч.1 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» не передбачають обов'язку явки для уточнення даних.

Натомість позивач перебуває на військовому обліку, вчасно оновив свої облікові дані, відповідно до пройденого в червні 2024 року медичного огляду придатний до військової служби, проте на час відповідного виклику до ІНФОРМАЦІЯ_3 має бронювання, строк якого не сплив.

У зв'язку із цим викладені в протоколі та постанові діяння позивача не утворюють склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст. 210-1 КУпАП та не порушують абз. 1 ч. 1 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

Крім того, з матеріалів справи слідує, що позивач не отримував особисто відповідного виклику, натомість поштове відправлення з таким викликом було повернуто до ІНФОРМАЦІЯ_3 з відміткою про відсутність адресата за вказаною адресою.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/124594292>

Рішення Богодухівського районного суду Харківської області від 23.01.2025 у справі №613/2180/24 (провадження №-2-а/613/10/25) щодо надсилання повістки

Позивач має зареєстроване місце проживання і зареєстрований як внутрішньо переміщена особа, що підтверджується довідкою Управління соціального захисту населення Богодухівської райдержадміністрації від 13.05.2024 №6304-5003280650.

13.11.2024 на ім'я ОСОБА_1 була створена повістка №1182433 про виклик до ІНФОРМАЦІЯ_2 за адресою: АДРЕСА_5, на 23.11.2024 на 14 год 00 хв для уточнення даних.

Вказана повістка була направлена рекомендованим поштовим відправленням з описом вкладення та повідомленням про вручення, за адресою: АДРЕСА_1 (без зазначення виду внутрішньоміського топографічного об'єкта), та повернулася без вручення адресату з повідомленням відділення Укрпошти «адресат відсутній за вказаною адресою».

Разом з тим суд зауважує, що 20.05.2024 позивач зареєструвався у мобільному додатку «Резерв+» та вніс свої відомості до Єдиного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів, отримав військово-обліковий документ та оновив свої дані, що підтверджується відповідними відомостями з додатку «Резерв+», а також витягом з АІТС «Оберіг», в якому вказано дату звірки контактних даних 20.05.2024.

Відповідно до відомостей електронного військово-облікового документа позивач зазначив свою адресу проживання АДРЕСА_2, мобільний телефон, електронну пошту; статус даних «оновлені вчасно».

Таким чином, у відповідача були відсутні фактичні підстави для виклику ОСОБА_1 за повісткою для уточнення даних, оскільки він свої дані оновив у строк, передбачений ч. 3 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (у редакції, чинній з 18.05.2024 згідно із Законом України щодо окремих питань проходження військової служби, мобілізації та військового обліку» від 11.04.2024 №3633-ІХ).

З огляду на зміст оскаржуваної постанови від 10.12.2024 №869/7255-п позивач не з'явився до ІНФОРМАЦІЯ_2 на 20.10.2024 об 11 год 00 хв за повісткою №473798, яка була надіслана через відділення Укрпошти рекомендованим поштовим відправленням з описом вкладення та повідомленням про вручення за адресою зареєстрованого місця проживання.

Разом з тим за приписами п.34 Порядку №560 у разі уточнення військовозобов'язаним своїх облікових даних повістка йому повинна надсилатися за адресою місця проживання, зазначеною під час уточнення облікових даних.

У цьому випадку позивач при оновленні даних зазначив адресу місця проживання як ВПО, яка відрізняється від зареєстрованого місця проживання.

При цьому при зазначенні адреси відповідач не вказав на конверті виду внутрішньоміського топографічного об'єкта (вулиця, провулок тощо), що з урахуванням наявності в м. Харкові як вулиці, так і провулку Миру, суттєво ускладнює отримання повістки позивачем.

Враховуючи, що відповідач при надісланні повістки помилився з адресою проживання позивача та не взяв до уваги адреси, зазначеної ОСОБА_1 при оновленні даних, як це передбачено п. 34 Порядку №560, позивач не може вважатися належним чином оповіщеним у розумінні п. 41 Порядку №560.

Отже, за встановлених обставин, з урахуванням виконання позивачем вимог ч. 3 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» щодо вчасного оновлення даних, та з урахуванням відсутності належного оповіщення позивача, слід дійти висновку, що в цьому випадку неявка позивача за викликом для уточнення даних за повісткою №1182433 на 23.11.2024 не може бути підставою для покладення на позивача адміністративної відповідальності, передбаченої ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, за порушення вимог абз. 2 ст.17 Закону України «Про оборону України», абз. 2 ч. 1, абз. 8 ч. 3 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію».

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/124621256>

**Рішення Ковельського міськрайонного суду
Волинської області від 24.01.2025 у справі
№159/154/25 (провадження №2-а/159/65/25)
щодо строку уточнення облікових даних**

Обставини справи. З копії електронного військово-облікового документа позивача видно, що він має відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації до 30.08.2025 у зв'язку з бронюванням (п. 1 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію»), зазначена його адреса проживання та номер телефону. Електронний військово-обліковий документ сформований 27.12.2024 о 15.21. Вказана дата уточнення позивачем даних 10.09.2024.

09.12.2024 начальник групи персоналу ІНФОРМАЦІЯ_5 склав на ОСОБА_1 протокол про адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, відповідно до якого 09.12.2024 об 11.45 в ІНФОРМАЦІЯ_6 через Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів «Оберіг» встановив, що позивач з 18.05.2024 по 16.07.2024 не уточнив свої облікові дані. Розгляд справи призначений на 14.30 26.12.2024. Позивачу роз'яснено положення ст. 63 Конституції України та ст. 268 КУпАП під підпис. Із протоколом позивач ознайомився під підпис, зауважень до протоколу не подавав, другий примірник протоколу отримав.

11.12.2024 ОСОБА_1 звернувся до відповідача з листом, у якому просив повідомити, з якого часу він перебуває у розшуку, оскільки працівник РТЦК, який зупинив його на вулиці, повідомив йому, що він у розшуку з 20.08.2024. Водночас позивач зазначив, що відповідно до його військово-облікового документа у додатку «Резерв +» він у розшуку не перебуває.

18.12.2024 позивач направив відповідачу клопотання від 17.12.2024 про ознайомлення з матеріалами справи, у якому також зазначає, що з 03.09.2024 він заброньований та оновив свої дані через додаток «Резерв+» 10.09.2024, де було зазначено «Порушено правила військового обліку». У зв'язку із цим вважає, що провадження в адміністративній справі слід закрити на підставі ст. 38 КУпАП – внаслідок спливу тримісячного строку притягнення до відповідальності.

26.12.2024 т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_5 прийняв постанову №2511, якою притягнув позивача до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП і наклав на нього стягнення у вигляді штрафу в розмірі 17 000,00 гривні. Постанова обґрунтована тим, що 09.12.2024 об 11.45 в ІНФОРМАЦІЯ_6 через Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів «Оберіг» встановив, що позивач з 18.05.2024 по 16.07.2024 не уточнив облікові дані. У копії постанови відсутня відмітка про отримання її позивачем.

Позиція Суду. Суд не погоджується із твердженням позивача, що оскаржувана постанова не містить вказівки, які ж конкретно дані він не уточнив. Ці твердження спростовуються текстом оскаржуваної постанови, у якій зазначено, що позивач «...з 18.05.2024 по 16.07.2024 не уточнив адресу проживання, номери засобів зв'язку, адреси електронної пошти (за наявності електронної пошти) та інші персональні дані...».

Отже, у постанові чітко вказано, не уточнення яких даних йому ставиться у провину: адреси проживання, номерів засобів зв'язку, адреси електронної пошти (за наявності електронної пошти).

Як убачається зі скріншота електронного військово-облікового документа позивача, у нього є номер мобільного зв'язку, а з позовної заяви вбачається, що у нього є електронна пошта, інформація про яку відсутня в його електронному військово-обліковому документі після уточнення позивачем даних 10.09.2024.

Отже, суд дійшов висновку, що позивач на порушення абзацу 4 п. 1 ч. 2 розділу II «Прикінцевих та перехідних положень» Закону №3633-IX не уточнив вчасно свій номер телефону та адресу електронної пошти, що і ставиться йому у провину в оскаржуваній постанові

Як суд зазначав вище, електронним військово-обліковим документом позивача підтверджується та обставина, що облікові дані він уточнив 10.09.2024, та це й не заперечується самим позивачем у позовній заяві та у листі і клопотанні, які він надсилав відповідачу. Тобто уточнення своїх даних позивач здійснив після спливу шістдесятиденного строку, встановленого Законом №3633-IX.

Суд зазначає, що уточнення облікових даних до чи після, встановленого Законом №3633-IX періоду, не може вважатися належним виконанням цього закону, натомість свідчить про його невиконання.

Отже, суд дійшов висновку, що позивач не уточнив свої облікові дані, а саме номер телефону та електронну адресу у шістдесятиденний строк, визначений абз. 4 п. 1 ч. 2 розділу II «Прикінцевих і перехідних положень» Закону №3633-IX.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/124663703>.

Рішення Дунаєвецького районного суду Хмельницької області від 13.02.2025 у справі №674/31/25 (провадження №2-а/674/10/25) щодо розшуку

За змістом постанови 09.12.2024 громадянин поданий у розшук за порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію. За наявною в Єдиному електронному реєстрі призовників, військовозобов'язаних та резервістів «Оберіг» адресою його проживання: АДРЕСА_1, засобами поштового зв'язку рекомендованим поштовим відправленням було відправлено повістку про явку до першого відділу ТЦК та СП.

До ТЦК та СП повернулося повідомлення про вручення повістки. ОСОБА_1 за отриманою повісткою вчасно не з'явився та порушив законодавство про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію. По суті правопорушення ОСОБА_1 пояснив, що не прибув за повісткою, оскільки отримав повідомлення про повістку 18.10.2024, забрав повістку 21.10.2024, прибув до ТЦК 21.10.2024.

Позивач вважає, що дії відповідача щодо винесення постанови про накладення адміністративного стягнення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, є протиправними, постанова підлягає скасуванню.

Обґрунтування Суду. З матеріалів справи вбачається, що ОСОБА_1 перебуває на обліку в першому відділі ІНФОРМАЦІЯ_1, що підтверджується військово-обліковим документом із застосунок «Резерв+», дата уточнення даних – 02.07.2024, дані уточнено вчасно, має бронювання до 18.02.2025.

05.10.2024 було виготовлено повістку №327445 про виклик ОСОБА_1 до ІНФОРМАЦІЯ_1 на 15.10.2024 о 10 год 00хв з метою уточнення даних.

Вказана повістка була направлена на адресу ОСОБА_1 рекомендованим поштовим відправленням з описом вкладення та повідомленням про вручення (№відправлення 0600292950354). Згідно з відомостями з електронної системи «Укрпошти» повістка отримана позивачем 22.10.2024.

За таких обставин суд доходить висновку, що відсутні підстави вважати про належне повідомлення ОСОБА_1 про дату та час виклику до відділу РТЦК, оскільки така повістка вручена лише 22.10.2024, тобто на п'ять днів пізніше визначеної у повістці дати 15.10.2024.

Крім того, суд звертає увагу, що 02.07.2024 позивач вніс свої відомості до Єдиного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів, отримав військово-обліковий документ та оновив свої дані, що підтверджується відповідними відомостями з додатку «Резерв+», де міститься вказівка «дані уточнено вчасно». Мав підставу для відстрочки у зв'язку з бронюванням.

Таким чином, відповідачем не мотивовано підстави для виклику ОСОБА_1 за повісткою для уточнення даних, оскільки він свої дані оновив у строк, передбачений ч. 3 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (у редакції, чинній з 18.05.2024 згідно із Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань проходження військової служби, мобілізації та військового обліку» від 11.04.2024 №3633-IX).

Зокрема, відсутні фактичні дані щодо конкретної інформації, яку не оновив позивач і яка підлягала уточненню під час виклику. Зазначені обставини не містяться ні у тексті повістки, ні в протоколі, ні у спірній постанові.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125271416>

Постанова Восьмого апеляційного адміністративного суду від 19.02.2025 у справі №559/4215/24 (провадження №А/857/2429/25) щодо оновлення даних

Згідно з приміткою до ст. 210 КУпАП положення статей 210, 210-1 цього Кодексу не застосовуються у разі можливості отримання держателем Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів персональних даних призовника, військовозобов'язаного, резервіста шляхом електронної інформаційної взаємодії з іншими інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами (у тому числі публічними), базами (банками) даних, держателями (розпорядниками, адміністраторами) яких є державні органи.

Як підтверджується матеріалами справи, а саме витягом з АІТС «Оберіг», позивач, проігнорувавши виконання обов'язку, покладеного на нього згідно з вищезазначеними правовими нормами, жодним із доступних способів уточнення своїх персональних даних не скористався, порушив правила військового обліку і, відповідно, порушив законодавство про військовий обов'язок і військову службу.

Твердження позивача про те, що він неодноразово був в ІНФОРМАЦІЯ_6 та повідомляв посадовим особам інформацію про свої дані, які з 2007 року є незмінні, справедливо не заслуговують на увагу, оскільки в останнього не було навіть військово-облікового документа. Такий документ, тимчасове посвідчення військовозобов'язаного, було видано позивачу лише 28.10.2024.

У контексті покликань позивача на застосування примітки до ст. 210 КУпАП, то тут слід зазначити, що держатель Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів може перевірити, чи уточнив військовозобов'язаний свої персональні дані, однак і уточнити свої персональні дані у встановлений законом строк позивач мав особисто одним із визначених способів. Обов'язок такого уточнення з огляду на закон покладається на військовозобов'язаного, яким якраз і є позивач.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125312374>

Рішення Київського районного суду м. Харкова від 20.02.2025 у справі №953/1094/25 (н/п 2-а/953/95/25) щодо оновлення даних

З набранням чинності Законом України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» в Україні запрацював застосунок "Резерв+", який дозволяє військово-зобов'язаним оновити військово-облікові дані без візиту до ТЦК.

В Інструкції з користування застосунком Резерв+ зазначено, що після проходження процедури оновлення персональних даних та встановлення код-паролю застосунок відправляє запит до реєстру «Оберіг» для отримання облікових даних з реєстру. Процедура отримання даних може забрати деякий час. Застосунок повідомить про завершення цієї операції за допомогою відповідного сповіщення в смартфоні і після цього відбудеться перехід на головний екран застосунку, де буде відображено військово-обліковий документ в електронній формі (далі-еВОД) з основною інформацією: прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, вид обліку (на обліку / знятий / виключений), категорія обліку (призовник, військовозобов'язаний / резервіст / не військовозобов'язаний), дата останнього оновлення документа, інформація про відстрочку чи бронювання (за наявності), інформація про наявність порушень правил військового обліку (за наявності). Якщо статус «Потребує уточнення», еВОД і QR-код не формуються. У такому випадку відобразяться дані з реєстру Оберіг.

Електронний військовообліковий документ у застосунку Резерв+ має таку ж юридичну силу, як і паперовий військово-обліковий документ, військовий квиток чи приписне.

3 копії витягу, наданого ОСОБА_1 із системи «Резерв+», який сформовано 27.01.2025, вбачається, що останній перебуває на військовому обліку в ІНФОРМАЦІЯ_5 як непридатний у мирний час, обмежено придатний у воєнний час, дата уточнення даних 16.07.2024. Дата проходження ВЛК 12.11.2020. Проте у вказаному витязі не відображено, що ОСОБА_1 є порушником військового обліку та його дані потребують уточнення.

Оскаржувана постанова також не містить даних, які саме персональні дані не могли бути одержані відповідачем самостійно шляхом електронної інформаційної взаємодії, не зазначено, що він вживав заходів для отримання його персональних даних у порядку електронної інформаційної взаємодії, і що внаслідок проведених заходів такі відомості отримати не вдалося.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125320632>

Рішення Київського районного суду м. Харкова від 20.02.2025 у справі №953/18/25 (н/п 2-а/953/44/25) щодо оновлення даних

З наявного в матеріалах справи військово-облікового документа з «Резерв +» номер у системі обіг:250120231455779700057, військовозобов'язаний ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_3, своєчасно оновив дані відповідно до вимог Закону (дата уточнення даних – 01.07.2024).

Наказом Мінекономіки №16261 від 08.07.2024 ОСОБА_1 надано відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації строком на 9 місяців до 26 березня 2025 року (вказана відстрочка під час дії особливого періоду позивачу надана вдруге, після спливу терміну першого бронювання).

Отже, з досліджених судом доказів не встановлено умислу позивача на вчинення правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, зокрема неявку на виклик до ІНФОРМАЦІЯ_4, враховуючи те, що позивач навіть не був оповіщеним про необхідність явки.

Також суд звертає увагу на те, що копія постанови №20274 від 19.12.2024 про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності отримана представником позивача лише 27.12.2024, що підтверджується підписом представника позивача, що ставить під сумнів повноту та об'єктивність розгляду протоколу та винесення постанови з точки зору перевірки та дослідження доказів, а також надання можливості скористатися особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, своїми правами, передбаченими ст. 268 КУпАП.

Суд вказує, що в оскаржуваній постанові не зазначено, які саме конкретно відомості про себе (персональні дані) позивач був зобов'язаний уточнити і не уточнив, а отже, не в повному обсязі викладено суть (об'єктивну сторону) адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

За встановлених у справі обставин оскаржувана постанова №20274 від 19.12.2024 прийнята без урахування всіх обставин, які є важливими для прийняття такого рішення, а відтак підлягає скасуванню.

Окрім того, відповідно до примітки до ст. 210 КУпАП положення статей 210, 210-1 цього Кодексу не застосовуються у разі можливості отримання держателем Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів персональних даних призовника, військовозобов'язаного, резервіста шляхом електронної інформаційної взаємодії з іншими інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами (у тому числі публічними), базами (банками) даних, держателями (розпорядниками, адміністраторами) яких є державні органи.

Таким чином, законодавець чітко визначив умову, за якої положення ст. 210-1 КУпАП не застосовуються, – за відсутності можливості отримання держателем Єдиного державного реєстру призовників персональних даних призовника, військовозобов'язаного, резервіста шляхом електронної інформаційної взаємодії з іншими інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами, базами даних, держателями (розпорядниками) яких є державні органи.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125293400>

Рішення Дзержинського районного суд м. Харкова від 21.02.2025 у справі №638/458/25 (провадження №2-а/638/84/25) щодо оновлення даних

13.01.2025 ОСОБА_1 звернувся до Дзержинського районного суду м. Харкова із зазначеним позовом. Свої позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що 02 січня 2025 року позивач був зупинений на блок-посту для перевірки військово-облікових документів, де йому було повідомлено про те, що він перебуває у розшуку за дорученням ІНФОРМАЦІЯ_3. 02.01.2025 позивач звернувся до відповідача, де дізнався про те, що дійсно він перебуває у розшуку та одразу ж йому було видано постанову про адміністративне правопорушення.

Позивач із березня 2022 року по травень 2023 року проходив військову службу у ЗСУ, та був звільнений у запас на підставі наказу командира військової частини НОМЕР_1 від 04.05.2023 №134 у зв'язку із сімейними обставинами, а саме: як військово-службовець, який самостійно виховує дитину, яка не досягла 18 років.

Згідно з рішенням виконкому Солоницівської селищної ради Харківського району Харківської області від 10.02.2023 №104 ОСОБА_1 є опікуном дитини-сироти ОСОБА_2 ІНФОРМАЦІЯ_4 і на нього покладено піклування за неповнолітнім (на той час) ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5. ОСОБА_1 після проходження військової служби та отримання поранення зайнятий вихованням дитини-сироти з інвалідністю, яка не досягла 18 років, а відтак його призначення на особливий період вже було визначено, що виключає повторне визначення його призначення на особливий період до досягнення дитиною-сиротою з інвалідністю 18 років.

Законодавець чітко визначив умову, за якої положення ст. 210-1 КУпАП не застосовуються, – за наявності можливості отримання держателем Єдиного державного реєстру призовників персональних даних призовника, військовозобов'язаного, резервіста шляхом електронної інформаційної взаємодії з іншими інформаційно-комунікаційними системами, реєстрами, базами даних, держателями (розпорядниками) яких є державні органи.

Відповідно до ч. 1 ст. 5 ЗУ «Про Єдиний державний реєстр призовників, військовозобов'язаних та резервістів», держателем Реєстру є Міністерство оборони України, розпорядником Реєстру є Генеральний штаб Збройних Сил України, а Служба безпеки України та розвідувальні органи України є органами адміністрування та ведення Реєстру. Адміністратором Реєстру є Держатель Реєстру.

З наявних матеріалів справи та наданих відповідачем копій документів стосовно ОСОБА_1 не вбачається, що відповідачем вживалися заходи щодо отримання персональних відомостей ОСОБА_1 в порядку електронної інформаційної взаємодії, і що внаслідок проведених заходів такі відомості отримати не вдалося.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125323890>

Рішення Васильківського районного суду Дніпропетровської області від 10.03.2025 у справі №172/108/25 (провадження №2-а/172/1/25) щодо отримання повістки

Позивач працює в АТ «Укрпошта» з 19.12.2024 поштарем. 19.12.2024 АТ «Укрпошта» направило до ІНФОРМАЦІЯ_2 листа з проханням надати йому відстрочку від призову на військову службу як працівнику цього підприємства, яке має бронювання 50% військовозобов'язаних працівників згідно з рішенням Головнокомандувача ЗСУ, викладеним у листі Генерального штабу ЗСУ від 24.05.2023 №321/1817/6. Тобто він повинен був отримати відстрочку від призову на військову службу на підставі п. 1 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (бронювання).

25 грудня 2024 року, перевіrivши свої дані в додатку «Резерв+», щоб побачити, чи з'явилося в його даних військовозобов'язаного наявність бронювання, побачив, що додаток видає незрозумілу помилку.

26 грудня звернувся до ТЦК та СП, щоб розібратися, чому додаток видає помилку. На це черговий по відділу повідомив, що в базі даних ТЦК він числиться «в розшуку» та запропонував звернутися на місці до одного зі службових осіб ТЦК. Офіцер повідомив, що складатиме відносно нього протокол про адміністративне правопорушення, оскільки він нібито не з'явився до ТЦК за повісткою, яка була направлена поштою.

Обґрунтування суду. У позовній заяві позивачем зазначено, що під час розгляду справи і винесення постанови 07.01.2025 він надавав пояснення, що не отримував повістку, за місцем проживання перебував, про існування повістки було невідомо. Вказував, що взагалі повинен мати бронювання як працівник АТ «Укрпошта». Проте на його пояснення ніхто не звернув уваги і не перевіряв зазначених фактів.

Відповідач та його представник на судові засідання не з'явилися, про час та місце розгляду справи повідомлялися належним чином, відзив на адміністративний позов до суду не надано. Таким чином відповідач не виконав покладений на нього обов'язок доказування складу адміністративного правопорушення у діях особи в цій адміністративній справі.

З огляду на принцип презумпції невинуватості, що підлягає застосуванню у справах про адміністративні правопорушення, всі сумніви щодо події порушення та винності особи, що притягується до відповідальності, тлумачаться на її користь.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125698544>

Рішення Комінтернівського районного суду м. Харкова від 10.03.2025 у справі №641/1075/25 щодо виклику до ТЦК та СП

Обставини справи. Відповідно до наданого витягу з «Резерв+» позивач перебуває на військовому обліку (за місцем проживання), придатний, ВОС 900025, дата уточнення даних 20.06.2024 (дані уточнено вчасно), з 29.01.2025 має відстрочку від мобілізації до 27.01.2026 (тип відстрочки: бронювання).

03.01.2025 за місцем роботи позивача до Комунального підприємства «Центр поводження з тваринами» надійшло розпорядження відповідача №26 здійснити оповіщення військовозобов'язаних про їх виклик і забезпечити прибуття 10.01.2025 о 9 год 00 хв з метою уточнення своїх облікових даних, проходження медичного огляду, оформлення та внесення змін у військово-облікову документи, визначення призначення на особливий період та вирішення питання про призов на військову службу. Наказом директора КП «Центр поводження з тваринами» від 03.01.2025 №3-АГ сповіщено позивача щодо виклику. Позивачу також вручено розписку про виклик його на 10.01.2025 о 9:00.

з 08.01.2025 по 17.01.2025 позивач перебував на стаціонарному лікуванні у відділенні гастроентерології та терапії ДУ «Національний інститут терапії імені Л. Т. Малої Національної академії медичних наук України», що підтверджується випискою із медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого №ІХ-250108109.

Листом за підписом директора КП «Центр поводження з тваринами» від 10.01.2025 №23/О/267-25 повідомлено відповідача про неможливість прибуття 10.01.2025 працівника у зв'язку з його тимчасовою непрацездатністю, зазначений лист відповідач отримав 13.01.2025.

З 20.01.2025 по 22.01.2025 працівник перебував на лікарняному в КНП «Міська поліклініка №26» Харківської міської ради (листок непрацездатності 15372519-2028622408-1).

Крім того, з 13.01.2025 по 26.01.2025 відповідно до наданого витягу з наказу від 31.12.2024 №216-к/тм працівник перебував у щорічній основній відпустці.

29.01.2025, по прибуттю позивача до ТЦК та СП старший офіцер склав щодо позивача протокол №852 про адміністративне правопорушення, за змістом якого позивач без поважних причин не з'явився у строк, зазначений в отриманій ним повістці, з метою взяття на військовий облік, чим порушив вимоги абз. 2 ч. 1 ст. 22, абз. 8 ч. 3 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», чим скоїв адміністративне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 2101 КУпАП. Протокол підписано позивачем без зауважень.

ТВО начальника виніс постанову по справі про адміністративне правопорушення за частиною 3 статті 210-1 КУпАП, якою позивача притягнуто до адміністративної відповідальності та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у сумі 17000 грн 00 коп.

Обґрунтування суду. Отже, з досліджених судом доказів не встановлено порушення позивачем мобілізаційного законодавства, зокрема приписів ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», Порядку 560 щодо порядку і строків сповіщення та прибуття за викликом до ІНФОРМАЦІЯ_3.

За встановлених у справі обставин Постанову №853 від 29.01.2025 прийнято не на підставі та не у спосіб, що передбачені КУпАП, необґрунтовано, тобто без урахування всіх обставин, які є важливими для прийняття такого рішення, а відтак підлягає скасуванню.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю у разі відсутності події і складу адміністративного правопорушення.

Згідно з п. 3 ч. 3 ст. 286 КАС України за наслідками розгляду справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності місцевий загальний суд як адміністративний має право скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і закрити справу про адміністративне правопорушення.

Отже, суд дійшов висновку про скасування оскаржуваної постанови та закриття справи про адміністративне правопорушення.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125706286>

Рішення Чортківського районного суду Тернопільської області від 11.03.2025 у справі №608/3053/24 (провадження №2-а/608/32/2025) щодо оповіщення військовозобов'язаних

Обставини справи. Згідно з протоколом вбачається, що 22.11.2024, близько 10 години 40 хвилин, посадовими особами ТЦК та СП під час здійснення заходів мобілізації було виявлено, що 04.11.2024 голова Заводської селищної ради отримав розпорядження начальника ІНФОРМАЦІЯ_3 №23982 від 04.11.2024 на оповіщення військовозобов'язаних, які проживають на території Заводської ОТГ. Згідно з вказаним розпорядженням військовозобов'язані, які проживають на території ІНФОРМАЦІЯ_4, повинні прибути до ТЦК та СП з 04.11.2024 по 08.11.2024 для уточнення військово-облікових даних та проходження військово-лікарської комісії, однак у вказаний термін не прибули.

Обґрунтування суду. Забезпечення явки оповіщених осіб стало об'єктивно унеможливленим у зв'язку з відсутністю таких осіб за зареєстрованим місцем проживання, натомість встановлення місця перебування таких осіб та їх розшук не є обов'язком уповноважених для оповіщення осіб та не входить до їх компетенції.

Твердження відповідача про те, що у наданих актах вказано формальні відписки про те, що військовозобов'язаний «на час оповіщення відсутній», яке наявне в оскаржуваній постанові, є надуманим, припущенням посадових осіб відповідача, яке не ґрунтується на фактичних обставинах, адже факт відсутності військовозобов'язаних за місцем проживання підтверджується наданими відповідачу письмовими поясненнями та актами, натомість на обґрунтування свого твердження відповідач не надає доказів зворотного.

З огляду на принцип презумпції невинуватості, що підлягає застосуванню у справах про адміністративні правопорушення, всі сумніви щодо події порушення та винності особи, що притягується до відповідальності, тлумачаться на її користь. Недоведені подія та вина особи мають бути прирівняні до доведеної невинуватості цієї особи.

Аналогічна правова позиція міститься у постанові Верховного Суду від 08 липня 2020 року у справі №463/1352/16-а.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125780337>

Рішення Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 11.03.2025 у справі №183/1204/25 (провадження №2-а/183/41/25) щодо порушення порядку ведення військового обліку

14.01.2025 уповноваженою особою ІНФОРМАЦІЯ_3 складено протокол про адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП відносно ОСОБА_1 за порушення вимог військового обліку у ФГ «ІНФОРМАЦІЯ_4» ОСОБА_1, а саме: пп. 12, 33, 34, 36, 40, 72 Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою КМУ №1487 від 30.12.2022; повідомлено, що розгляд справи про адміністративне правопорушення відбудеться о 14 год 30 хв 20.01.2025 у приміщенні ІНФОРМАЦІЯ_3.

У копії протоколу, яка подана позивачем, у графі «Другий примірник протоколу отримав(ла)» відсутній підпис особи, яка притягується до адміністративної відповідальності.

20.01.2025 позивача ОСОБА_1 було притягнуто до адміністративної відповідальності за частиною третьою статті 210-1 КУпАП.

В оскарженій позивачем постанові зазначено, що на підставі плану проведення перевірок, затвердженого розпорядженням голови Новомосковської РДА від 25.01.2024 №Р-8/О/328-24, проведено перевірку стану ведення військового обліку у ФГ «ІНФОРМАЦІЯ_4» ОСОБА_1, складено Акт перевірки від 09.12.2024 №24/16678, відповідно до якого встановлено порушення положень Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2022 №1487, а саме:

- пп. 33, 34: військовий облік на підприємстві не вівся, заходи щодо його ведення не вживалися до 01.11.2024;

- п. 12: не проводилося підвищення кваліфікації осіб, відповідальних за ведення військового обліку;

- абз. 5 п. 72: методологічне супроводження військового обліку не забезпечено, методичне забезпечення відсутнє;

- абз. 4 п. 34: повідомлення про працевлаштування / звільнення, зміну облікових даних військовозобов'язаних не подавалися;

- абз. 10 п. 34: звіряння облікових даних призовників та військовозобов'язаних, працюючих на підприємстві, з обліковими даними ТЦК та СП за 2023 не проводилося;

- абз. 3 п. 34: правила військового обліку працівнику ОСОБА_3 під підпис не доведені;

- абз. 13, 14 п. 34: не здійснюється бронювання військовозобов'язаних (підстави наявні);

- п. 40: список персонального військового обліку станом на 01.01.2024 відсутній;

- п. 36: неналежне заповнення списку персонального військового обліку за групою «військовозобов'язані» графі 7, 18 містять неповну інформацію.

Посадовою особою, відповідальною за організацію та ведення військового обліку у ФГ «Світанок», у період початку вчинення порушення був його голова ОСОБА_1, оскільки інша відповідальна особа не призначалася. Таким чином, ОСОБА_1 під час воєнного стану та загальної мобілізації допустив неналежне ведення військового обліку на підприємстві, чим вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

На підставі зазначеної постанови 07.02.2025 державний виконавець Самарівського відділу ДВС у Самарівському районі Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Одеса) відкрив виконавче провадження ВП №77126441.

Обґрунтування суду. Частина третя ст. 210-1 КУпАП передбачає адміністративну відповідальність за порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію, вчинене в особливий період.

В оскаржуваній постанові не конкретизовано, у яких саме діях чи бездіяльності ОСОБА_1 виявилася об'єктивна сторона правопорушення. Так, у постанові зазначено, що «повідомлення про працевлаштування / звільнення, зміну облікових даних військовозобов'язаних не подавалися», проте не вказано, яких працівників було прийнято, звільнено та не повідомлено про такі дії.

В оскаржуваній постанові зазначено, що позивач порушив вимоги абз. 5 п.72 Порядку №1487 «методологічне супроводження військового обліку не забезпечено, методичне забезпечення відсутнє». Проте в абз. 5 ст. 72 Порядку №1487 зазначено «державні органи подають щороку до 10 лютого витяги з наказів (розпоряджень) до Генерального штабу Збройних Сил».

Також у постанові зазначено про порушення позивачем вимог абзаців 13, 14 п. 34 Порядку №1487 «не здійснюється бронювання військовозобов'язаних (підстави наявні)», проте не конкретизовано, стосовно яких працівників та чому наявні такі підстави.

Також зазначено, що графи військового обліку містять неповну інформацію, проте не конкретизовано, у чому полягає неповнота інформації.

Оскаржувана постанова не містить посилання на будь-які докази, на яких ґрунтується висновок уповноваженої особи про вчинення позивачем адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст.210-1 КУпАП.

Ненадання належного доказу стосовно вчинення позивачем порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію, що стало підставою для складання оскаржуваної постанови, через принцип презумпції невинуватості, діючого в адміністративному праві, всі сумніви у винності особи, що притягується до відповідальності, тлумачаться на її користь, а тому недоведена вина прирівнюється до доведеної невинуватості.

Крім того, суд звертає увагу, що відповідачем не надано доказів повідомлення позивача про дату та час розгляду справи про адміністративне правопорушення, доказів вручення йому протоколу про адміністративне правопорушення, що має наслідком істотне порушення процесуальних прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Відповідно до вимог п. 3 ч. 3 ст. 286 КАС України за наслідками розгляду справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності місцевий загальний суд як адміністративний має право, зокрема, скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і закрити справу про адміністративне правопорушення.

Згідно з п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП провадження у справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за відсутності події і складу адміністративного правопорушення.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125733389>

Рішення Ізмаїльського районного суду Одеської області від 12.03.2025 у справі №946/823/25 (провадження №2-а/946/61/25) щодо статусу «перебуває в розшуку як такий, якому не змогли вручити повістки»

Так, у постанові зазначено, що позивач «перебуває в розшуку як такий, якому не змогли вручити повістку». Факт перебування особи у розшуку та факт того, що особі не змогли вручити повістку, не є складом правопорушення, передбаченого ч.3 ст.210 КУпАП.

При цьому в оскарженій постанові, яка прийнята на підставі протоколу №702 від 13.02.2025, відповідач робить висновок, що позивач описаними діями порушив п.п. 8 п. 1 постанови КМУ №1487 від 30.12.2022, однак такі дії не підпадають під положення п.п. 8 п. 1 Правил. У той час, як у протоколі №702 зазначено, що позивач не прибув за викликом, чим порушив п.1 п.п. 2 ПКМУ №1487 від 30.12.2022.

Таким чином, протокол і постанова, яка прийнята на його підставі, суперечать одне одному та містять різні фабули й висновки про порушення різних норм права позивачем, що ставить його у стан невизначеності щодо того, від якого звинувачення йому необхідно захищатися.

За таких обставин суд враховує практику ЄСПЛ, викладену, зокрема, у рішенні у справі «Рисовський проти України», згідно з яким на державні органи покладено обов'язок запровадити внутрішні процедури, які посилять прозорість і ясність їхніх дій, мінімізують ризик помилок і сприятимуть юридичній визначеності у цивільних правовідносинах, які зачіпають майнові інтереси. Іншими словами, державні органи, які не впроваджують або не дотримуються своїх власних процедур, не повинні мати можливість отримувати вигоду від своїх протиправних дій або уникати виконання своїх обов'язків. Ризик будь-якої помилки державного органу повинен покладатися на саму державу, а помилки не можуть виправлятися за рахунок осіб, яких вони стосуються.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125792995>

Рішення Рівненського окружного адміністративного суду від 18.03.2025 у справі №460/1829/25 щодо мобілізації працівника, який мав бронювання

Обставини справи. Із 17 лютого 2020 року позивач працював на складальником відділу прийому товарів аптечного складу №6 структурного підрозділу ТОВ «БаДМ» у м. Рівне, що підтверджується, серед іншого, наказом від 14.02.2020 №43/ос.

Листом Міністерства охорони здоров'я України від 19.04.2024 №11.1-29/16628/2-24 ТОВ «БаДМ» повідомлено про те, що це товариство визначено критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення на особливий період.

Листом від 27.12.2024 №362/24/0004/002-вих-1 повідомлено, що наказом Міністерства охорони здоров'я від 18.04.2024 №664 «Про встановлення відповідності та визначення підприємств, установ та організацій критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період» ТОВ «БаДМ» визначено критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період.

Враховуючи зазначені обставини, військовозобов'язаний ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_4, який працює в ТОВ «БаДМ», відповідно до Порядку бронювання військовозобов'язаних під час воєнного стану засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2024 №650, був заброньований до 18.04.2025.

Інформація про бронювання відображена у військово-обліковому документі в електронній формі.

Крім того, судом встановлено, що ОСОБА_1 бронювався в електронній формі засобами Порталу Дія. Відомості про бронювання ОСОБА_1 відображені у військово-обліковому документі в електронній формі.

03.01.2025 ОСОБА_1 прибув за повісткою до ІНФОРМАЦІЯ_3 для уточнення даних. Там йому повідомили про проблеми з бронюванням, без уточнення, які саме проблеми і коли вони виникли, та доставили до Здолбунівської ЦРЛ для проходження медичного огляду.

Після завершення медичного огляду працівники ІНФОРМАЦІЯ_3 повідомили позивачу, що жодної броні у нього немає.

Також позивач стверджує, що надавав працівникам ІНФОРМАЦІЯ_3 документи, які підтверджували факт його бронювання, однак такі документи не було взято до уваги.

Разом з тим позивача було доставлено на територію навчального центру, де йому повідомили, що він зарахований до списків особового складу військової частини.

Обґрунтування суду. Судом встановлено, що позивач, як працівник підприємства, що має статус критично важливого для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період, із використанням засобів Єдиного державного вебпорталу електронних послуг був заброньований за ТзОВ "БаДМ" терміном до 18.04.2025.

Факт отримання позивачем відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації (бронювання) підтверджується інформацією з його військово-облікового документа в електронній формі "Резерв" станом на 21.10.2024.

Водночас з огляду на зроблені вище висновки є усі підстави вважати, що засобами Реєстру військовозобов'язаних 25.09.2024 автоматично здійснено переведення позивача на спеціальний військовий облік на строк дії відстрочки і з цього моменту він вважається заброньованим.

Це додатково вбачається з витягу із вказаного Реєстру, який наданий позивачем та з якого чітко видно, що військовозобов'язаний ОСОБА_1 заброньований на період до 18.04.2025.

Таким чином, на основі зібраних і досліджених доказів судом встановлено, що у день прибуття позивача в приміщення ІНФОРМАЦІЯ_3 за оповіщенням та на дату видання оспорюваного наказу позивач був заброньований у визначеному законодавством порядку, а тому не підлягав призову на військову службу під час мобілізації.

Відповідач не заперечує факту бронювання позивача і тієї обставини, що йому було відомо про те, що ОСОБА_1 був заброньований за ТзОВ "БаДМ" в електронній формі засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг 25.09.2024.

Разом з тим доводи відповідача на спростування адміністративного позову зводяться до того, що відстрочку від призову під час загальної мобілізації (бронювання) було анульовано у зв'язку з тим, що ОСОБА_1 виявив бажання проходити військову службу, власноруч написав заяву на видачу військового квитка, де вказав причину «у зв'язку з призовом на військову службу по загальній мобілізації», а тому дії відповідача 1 щодо мобілізації позивача є правомірними.

Пунктом 13 Порядку №76 встановлено вичерпний перелік випадків, за умови наявності яких надана відстрочка від призову на військову службу під час мобілізації підлягає анулюванню.

Водночас процедура анулювання бронювання регламентується цим же пунктом та передбачає, що анулювання відстрочки здійснюється за рішенням Мінекономіки на підставі обґрунтованого подання органу державної влади, іншого державного органу, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації. Таким чином, за відсутності рішення про анулювання наданої позивачу відстрочки суд виходить з того, що така відстрочка на момент прийняття оспорюваних наказів була чинною (дійсною), тоді як під час розгляду справи протилежного відповідачами не доведено.

Відтак суд погоджується з твердженнями позивача про те, що він був призваний на військову службу всупереч наявному у нього праву на відстрочку терміном до 18.04.2025 і що відповідач-1 протиправно не врахував таке його право при вирішенні питання про можливість призову позивача за мобілізацією.

Оцінюючи вказані аргументи, суд повторює, що відповідно до Закону №3543-XII та прийнятих на його реалізацію нормативно-правових актів заброньовані військовозобов'язані не підлягають призову на військову службу під час мобілізації, а надана з цих підстав відстрочка може бути анульована виключно у випадках, передбачених законодавством. Тобто лише у разі анулювання бронювання та після переведення військовозобов'язаного на загальний військовий облік такий раніше заброньований військовозобов'язаний може бути мобілізований на загальних підставах.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/125927366>

Рішення Трускавецького міського суду Львівської області від 10.04.2025 у справі №457/249/25 (провадження №2-а/457/6/25) щодо порушення порядку бронювання

Позивач звернувся до суду з позовом до ІНФОРМАЦІЯ_1 про скасування постанови у справі про адміністративне правопорушення. Свої позовні вимоги обґрунтовує тим, що 27 січня 2025 року щодо нього було складено постанову (без номера) за справою про адміністративне правопорушення за частиною 3 статті 210-1 КУпАП за порушення законодавства про оборону,

мобілізаційну підготовку та мобілізацію, оскільки він, будучи посадовою особою, директором ТОВ «Трускавецький водоканал», включив до списку для бронювання військовозобов'язаних працівників, що працюють на підприємстві в кількості, що перевищує 50 відсотків від загальної кількості військовозобов'язаних працівників, яка становить 52 особи, внаслідок чого заброньовано 36 осіб.

ТОВ «Трускавецький водоканал», маючи у штаті 52 військовозобов'язаних працівників, станом на 18.05.2024 заброньовало через портал "ДІЯ" 17 працівників, як критично важливе підприємство (на виконання ПКМУ №76 від 27 січня 2023 р.). Згідно з розпорядженням Львівської обласної військової адміністрації від 07.08.2024 №758/О/5-24ВА ТОВ "Трускавецький водоканал" визнано критично важливим для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період.

Також судом встановлено, що 28.06.2024 між ТОВ «Трускавецький водоканал» та Дрогобицькою районною адміністрацією було укладено договір на виконання мобілізаційного завдання (замовлення) №М-101дск.

У матеріалах справи наявний список персонального військового обліку військовозобов'язаних ТОВ «Трускавецький водоканал» станом на 01.01.2025, який налічує 55 військовозобов'язаних працівників, з яких один засуджений до позбавлення волі, два досягли 60-річного віку.

14.01.2025 ТОВ «Трускавецький водоканал» направило на адресу відповідача звіт форми 6-Б "Про чисельність працюючих і заброньованих військовозобов'язаних станом на 01.01.2025, копія якого міститься в матеріалах справи.

Згідно із цим звітом у ТОВ «Трускавецький водоканал» станом на 01.01.2025 працювало 52 військовозобов'язаних, з них 19 працівників заброньовано відповідно до постанови КМУ №76 від 27.01.2023 (зі змінами і доповненнями) і 17 працівників заброньовано відповідно до постанови КМУ №45 від 04.02.2015 (зі змінами і доповненнями). Звіт погоджено т. в. о. начальника ТЦК та СП полковником.

На підставі вищевикладеного суд доходить висновку, що здійснення бронювання позивачем 17 військовозобов'язаних працівників ТОВ "Трускавецький водоканал" відповідно до вимог Порядку №76 у редакції постанови Кабінету Міністрів України №723 від 18.06.2024, чинної на момент здійснення бронювання, не є порушенням пункту 8 Порядку бронювання військовозобов'язаних на період мобілізації та на воєнний час, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №75 від 27.01.2023 (у редакції постанови КМУ №1332 від 22.11.2024), як це зазначено в оскаржуваній постанові.

Суд також звертає увагу, що постанова Кабінету Міністрів України №75 від 27.01.2023 неправильно зазначена у протоколі про адміністративне правопорушення від 27.01.2025 та в оскаржуваній постанові від 27.01.2025, правильною є постанова Кабінету Міністрів України №76 від 27.01.2023.

Враховуючи викладене, суд вважає за необхідне позовні вимоги задовольнити, скасувати постанову тимчасового виконувача обов'язків начальника ІНФОРМАЦІЯ_1 полковника ОСОБА_2 від 27 січня 2025 року, згідно з якою ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за частиною 3 статті 210-1 КУпАП, та закрити провадження у справі у зв'язку з відсутністю у діях останнього складу правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/126616698>

Рішення Коростенського міськрайонного суду Житомирської області від 24.04.2025 у справі №279/1678/25 (провадження №2-а/279/28/25) щодо встановлення факту вручення повістки

Адміністративна відповідальність у справах про мобілізацію можлива лише за умови чітко доведених обставин, зокрема факту вручення повістки.

Обставини справи. Позивач звернувся до суду з позовом про визнання протиправних дій, скасування постанови про накладення адміністративного стягнення. На обґрунтування своїх вимог зазначив, що 13 березня 2025 року він, машиніст екскаватора ТзОВ «Омелянівський кар'єр», маючи бронь на період воєнного стану, прибув до ІНФОРМАЦІЯ_2 для розгляду справи про притягнення його до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

Постановою т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 ОСОБА_2 №1/110 від 13.03.2025 його було притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП та накладено стягнення у вигляді штрафу в розмірі 17 000,00 грн за неявку за повісткою, яку він отримував під час для уточнення облікових даних, згідно з протоколом про адміністративне правопорушення від 26.02.2025, складеним командиром взводу охорони ІНФОРМАЦІЯ_2 капітаном, що він в умовах дій особливого періоду воєнного стану, будучи військовозобов'язаним, «отримав повістку», не з'явився для проходження ВЛК під час бронювання. 13.03.2025 він з'явився до ІНФОРМАЦІЯ_2, надав докази та пояснення з приводу неотримання та неявки за неодержаною повісткою на підприємстві,

позаяк перебував у черговій відпустці за місцем роботи ТзОВ «Омелянівський кар'єр», яке належить до критично важливого для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення Житомирської області в особливий період. Відповідач, нехтуючи такими доказами, наклав на нього незаконно штраф в сумі 17 000 грн, із чим погодитися неможливо, а саме в протоколі та в оскаржуваній постанові вказано, що повістку було направлено 16.02.2025, за якою прибути на 9 год 16.02.2025 (кому і куди була направлена повістка не вказано, він перебував на лікарняному). Крім того, його дані уточнено через ІНФОРМАЦІЯ_3, він проходив ВЛК за направленням ІНФОРМАЦІЯ_2, має бронь на підприємстві. Відділ кадрів щомісяця звітується про кількість військовозобов'язаних, які працюють / звільнені на критично важливому підприємстві у відповідача, перед отримання броні всі працівники пройшли ВЛК (дані передані головою ВЛК відповідачу), у протокол внесено неправдиві дані про неявку та отримання повістки, тому т. в. о. ІНФОРМАЦІЯ_2 ОСОБА_2, зловживаючи своїми повноваженнями, наклав адміністративне стягнення всупереч законодавству. До протоколу про адміністративне правопорушення від 26.02.2025 не долучено, зокрема, відомості щодо здійснення перевірки функціонування системи військового обліку громадян України в органах державної влади, інших державних органах, на підприємствах, в установах та організаціях із приводу відсутності у таких інформації щодо позивача, як такого, що не перебуває на військовому обліку у відповідному ТЦК та не виконує правила військового обліку.

Обґрунтування суду. Суд задовольнив позов у повному обсязі, визнавши таке.

Відсутність доказів факту отримання повістки. У матеріалах справи немає підтверджень про вручення повістки. Відповідач не довів, що позивач був належним чином повідомлений про дату явки. Не надано копії самої повістки, акта про відмову від її отримання або інших доказів.

Було встановлено наявність поважної причини неявки – лікарняний.

Відповідно до ч. 2 ст. 77 КАС України обов'язок доведення правомірності дій у подібних справах покладено на суб'єкта владних повноважень. Жодного доказу винуватості позивача не надано.

Суд встановив порушення ст. 247 КУпАП — відсутність обов'язкових елементів складу правопорушення.

Провадження відбувалося без належного повідомлення особи, що порушує її права за ст. 268 КУпАП.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/126827263>

Рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці від 28.04.2025 у справі №727/3446/25 (провадження №2-а/727/83/25) щодо адміністративної відповідальності за порушення порядку ведення військового обліку на підприємстві

Перевіркою 06.09.2024 було виявлено порушення законодавства про мобілізацію та ведення військового обліку. Ведення обліку не відповідало Порядку №1487, а саме: бракувало повної інформації у списках, не перевірялася наявність військово-облікових документів при працевлаштуванні, не повідомлявся ТЦК про звільнення працівників.

Обставини справи. Постановою у справі про адміністративне правопорушення №3824 від 20.09.2024 його було притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КпАП України та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі 34000 грн 00 копійок.

Зі змісту оскаржуваної постанови вбачається, що ІНФОРМАЦІЯ_2 було проведено перевірку стану ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних і резервістів в АТ «Захбудком», за результатами якої було встановлено факт порушень вимог ЗУ «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» та Порядку організації та ведення військового обліку призовників, військовозобов'язаних і резервістів, затвердженого постановою КМУ від 30.12.2022 №1487, а саме:

1) ведеться військовий облік призовників, військовозобов'язаних та резервістів із числа працюючих, здійснюються заходи щодо бронювання військовозобов'язаних на період мобілізації та в особливий період, однак не надано звітність із цих питань відповідним органам державної влади, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування у встановленому порядку;

2) з метою ведення персонального військового обліку підприємство не здійснювало перевірку у громадян України під час прийняття на роботу (навчання) наявності військово-облікового документа, визначеного в п. 20 цього Порядку, або відображення в електронній формі, що міститься в таких документах, які мають пред'являтися (надаватися) з використанням мобільного додатка Портал. Дія. Приймання на роботу (навчання), взяття на персональний військовий облік призовників, військовозобов'язаних та резервістів здійснюється тільки після взяття їх на військовий облік у районних (міських) територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки, органах СБУ, відповідних підрозділах розвідувальних органів (працівник ОСОБА_3);

3) не надіслали у семиденний строк з дня видання наказу про прийняття на роботу, звільнення з роботи до ІНФОРМАЦІЯ_3, інших ТЦК та СП повідомлень про зміну облікових даних призовників, військовозобов'язаних та резервістів. Щодо звільнення 20.02.2024 ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_4, ОСОБА_5, ІНФОРМАЦІЯ_5 та ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_6 повідомлення взагалі не надавалися;

4) не забезпечено постійне інформування відповідних районних (міських) територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, органів СБУ, відповідних підрозділів розвідувальних органів про посадових осіб державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, які порушують вимоги цього Порядку, а також про призовників, військовозобов'язаних та резервістів, які порушують правила військового обліку, для притягнення їх до відповідальності згідно із законом.

Із зазначеною постановою позивач не погоджується та вважає притягнення його до адміністративної відповідальності безпідставним, оскільки не порушував покладений на нього обов'язок щодо організації та ведення військового обліку в ТОВ «Захбудком».

Вказував, що ні під час проведення перевірки в 2023 році, ні під час проведення перевірки в 2024 році не отримував зауважень щодо того, що під час приймання на роботу ОСОБА_3 він не перевіряв наявності у нього військово-облікового документа.

Обґрунтування суду. Суд відмовив у задоволенні позову з огляду на таке.

Факт вчинення правопорушення доведено:

перевірка документально зафіксувала відсутність ключових даних у персональному обліку;

не надано доказів своєчасного повідомлення ТЦК про звільнення;

не доведено вручення ТЦК листів про зміни в облікових даних.

Суд відзначив, що надані листи не підтверджують вручення — бракує повідомлень про вручення, опису вкладень, поштових квитанцій тощо.

Суд зазначив, що провадження розпочато в межах встановленого законом строку — 3 місяці з дня виявлення, а не з дати працевлаштування чи звільнення.

Суд визнав, що штраф відповідає санкції ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, чинній на момент винесення постанови.

Зміни до законодавства, які пом'якшують відповідальність, на ситуацію не поширювалися, оскільки застосовано чинну норму в особливий період.

Суд встановив, що протокол складено належним чином, позивач відмовився підписувати його, але був ознайомлений.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/126934203>

Рішення Комунальського районного суду м. Запоріжжя від 29.04.2025 у справі №333/2224/25 (провадження №2-а/333/70/25) щодо оскарження постанови про притягнення до адміністративної відповідальності

Основні висновки. Електронна форма військово-облікового документа є рівнозначною паперовій. У разі неможливості доступу до електронного документу з незалежних причин особа не може автоматично вважатися такою, що порушила вимогу мати документ при собі. Адміністративні органи мають зобов'язання перевіряти дані особи в електронних реєстрах, особливо якщо особа повідомляє про наявність електронного документа.

Обставини справи. Позовні вимоги позивач обґрунтував тим, що 06 березня 2025 року начальник ІНФОРМАЦІЯ_2 ОСОБА_2 у м. Запоріжжя виніс стосовно нього постанову №301 у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 210-1 КУпАП України. У постанові відповідач стверджує, що ОСОБА_1 порушено п. 6 ст. 22 Закону України "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію" (додаток 4).

При в'їзді у місто Запоріжжя його зупинили на блокпосту для перевірки документів. Після того як він зупинився на незаконну вимогу поліцейського, до нього підійшов чоловік у військовій формі і попросив пред'явити йому військово-обліковий документ. Позивач має з минулого року на своєму телефоні додаток "РЕЗЕРВ+", де зазначено що він, ОСОБА_1, на обліку. Відстрочка до 02.02.2026, тип відстрочки: бронювання. Позивач намагався зайти у своєму телефоні у додаток "РЕЗЕРВ+", але чомусь він не працював і не було можливості зайти у нього, щоб показати військовому.

Після цього позивача доставили в ІНФОРМАЦІЯ_4, де працівники не перевірили у реєстрах дані про нього та відразу склали протокол, у якому сказали, якщо він хоче, щоб його сьогодні відпустили, то він має написати фразу "не взяв с собою військово-облікові документи, так як понадіявся на електронну систему". Під час отримання протоколу він дізнався що розгляд справи про адмін. правопорушення відбудеться о 08:00, 06 березня 2025 року у приміщенні ІНФОРМАЦІЯ_5 АДРЕСА_1. 06 березня 2025 року ОСОБА_1 приїхав на 08:00 до приміщення ІНФОРМАЦІЯ_5 АДРЕСА_1, але у черговій частині його не пустили на територію ІНФОРМАЦІЯ_2. Тоді, того ж дня, дець близько 14 години, він знову приїхав до ІНФОРМАЦІЯ_2 та все ж його клопотання прийняли, однак, як з'ясувалося, вже після розгляду справи та винесення постанови. На підставі викладеного просить скасувати вказану постанову.

Обґрунтування суду. Суд задовольнив позов повністю на підставі наявності у позивача дійсного військово-облікового документа в електронній формі, сформованого згідно з Порядком №559 від 16.05.2024, який має ту ж юридичну силу, що й паперовий документ. Встановлено відсутність вини позивача: додаток «Резерв+» не працював, а повторна спроба надати документи була здійснена в межах розумного строку. Окрім того, зазначено, що примітки до ст. 210-1 КУпАП, яка прямо вказує, що положення статті не застосовуються, якщо можлива перевірка даних через державні реєстри (електронна взаємодія).

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/126966329>

Рішення Київського районного суду м. Харкова від 30.04.2025 у справі №953/60/25 н/п 2-а/953/50/25 щодо притягнення до адміністративної відповідальності

Основні висновки у справі. Адміністративна відповідальність можлива лише за наявності чітко доведеного правопорушення. Необхідність доказування покладається на ТЦК, а не на громадянина. Дані про військовозобов'язаного можуть бути отримані ТЦК самостійно, через електронні реєстри — це прямо передбачено законом.

Обставини справи. Позивач ОСОБА_1 звернувся до Київського районного суду м. Харкова з адміністративним позовом до відповідача ІНФОРМАЦІЯ_1, відповідно до якого просить скасувати постанову №21081 від 26.12.2024, винесену начальником ІНФОРМАЦІЯ_1 майором ОСОБА_2 щодо накладення на ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1) адміністративного стягнення у вигляді штрафу у розмірі 17 000 (сімнадцяти тисяч) грн, закрити справу на підставі відсутності факту вчинення адміністративного правопорушення; стягнути з відповідача судовий збір.

На обґрунтування позовних вимог ОСОБА_1 посилається на те, що спірна постанова є незаконною, необґрунтованою та такою, що підлягає скасуванню з огляду на те, що він порушень правил військового обліку не вчиняв. Оповіщення про виклик до ІНФОРМАЦІЯ_3 не отримувал.

Крім того, зазначив, що він є заброньованим військовозобов'язаним починаючи з 12.09.2024. Під час процедури бронювання роботодавець вказав усі необхідні облікові дані працівника. Обґрунтування суду.

У процесі судового розгляду відповідач не надав доказів, що він вживав заходів для отримання персональних відомостей ОСОБА_1 в порядку електронної інформаційної взаємодії і що внаслідок проведених заходів такі відомості отримати не вдалося.

Відповідно до абз. 4 п. 34 Порядку призову повістка про виклик резервіста або військовозобов'язаного до районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки надсилається адресату протягом 48 годин після підпису повістки відповідним керівником. При цьому день явки за викликом резервіста або військовозобов'язаного з населеного пункту, що є адміністративним центром області, визначається протягом 7 діб.

Згідно з пунктом 82 Правил надання послуг поштового зв'язку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України №270 від 05.03.2009, рекомендовані листи з позначкою «Повістка ТЦК» під час доставки за зазначеною адресою вручаються особисто адресату (одержувачу). У разі відсутності адресата (одержувача) за зазначеною на рекомендованому листі адресою працівник об'єкта поштового зв'язку інформує адресата (одержувача) за наявним номером телефону та/або вкладає до абонентської поштової скриньки повідомлення про надходження рекомендованого листа з позначкою «Повістка ТЦК».

Якщо протягом трьох робочих днів після інформування відділенням поштового зв'язку адресат (одержувач) не з'явився для одержання рекомендованого листа з позначкою «Повістка ТЦК», працівник об'єкта поштового зв'язку робить позначку «адресат відсутній за зазначеною адресою», яка засвідчується його підписом з проставленням відбитка поштового пристрою, порядок використання якого встановлюється призначеним оператором поштового зв'язку, і не пізніше ніж протягом наступного робочого дня повертає такий лист до відправника.

Отже, у процесі розгляду справи за відсутності позиції відповідача щодо суті спору судом не встановлено належного оповіщення позивача про його виклик до районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки та мети виклику військовозобов'язаного.

Ухвалу Київського районного суду м. Харкова від 15.04.2025, якою витребувано з ІНФОРМАЦІЯ_1 належним чином засвідченої копії матеріалів про притягнення ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_4, до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП (постанова №21081 від 26.12.2024), виконано не було.

Так, суд встановив, що ОСОБА_1 згідно з даними військово-облікового документа перебуває на обліку в ІНФОРМАЦІЯ_8, уточнив свої дані вчасно 23.08.2024.

Суд зазначає, що інкриміноване порушення абз. 2 ч. 10 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» є помилковим, оскільки ОСОБА_1 взятий на військовий облік в ІНФОРМАЦІЯ_8, що свідчить про дотримання позивачем вимоги зазначеної статті Закону.

Аналізуючи обставини справи та досліджені докази, суд дійшов висновку про відсутність у діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

При цьому суд враховує висновки Верховного Суду, викладені в постанові від 26.04.2018 у справі №338/1/17, згідно з якими сама собою оскаржувана постанова про притягнення до адміністративної відповідальності не є беззаперечним доказом вчинення ним правопорушення, оскільки саме собою описання адміністративного правопорушення не може бути належним доказом його вчинення. Така постанова за своєю правовою природою є рішенням суб'єкта владних повноважень щодо наслідків розгляду вже зафіксованого правопорушення.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/127008415>

Рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 29.05.2025 у справі №120/15057/24 щодо бездіяльності ТЦК та СП

Судом встановлено, що відповідно до посвідчення №КХП-25 від 01.05.2024 про відстрочку від призову на військову службу на період мобілізації та на воєнний час військовозобов'язаному ОСОБА_1, 1976 року народження, номер військово-облікової спеціальності №790, військове звання: солдат, що працює в ТОВ «Немирівський КХП», вул. Миру, буд. 23, с. Зяньківці, Вінницька обл., на посаді (за професією): слюсар з ремонту с/г машин та устаткування, відповідно до розпорядження КМУ від 18 березня 2015 року №493-р, згідно з переліком посад і професій (додаток до розпорядження №23), найменування розділу II пункт 11, надано відстрочку від призову на військову службу на період мобілізації та на воєнний час на шість місяців, тобто до 01.11.2024.

Суд зауважує, що вказане посвідчення містить інформацію щодо військово-облікової спеціальності позивача.

Так, як встановлено судом, 04.11.2024 керівництво ТОВ «Немирівський комбінат хлібопродуктів» листом №243 від 04.11.2024 звернулося до ІНФОРМАЦІЯ_3 з інформуванням про те, що ТОВ «Немирівський КХП» відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 04.02.2015 №45 (у редакції постанови КМ України від 11.01.2018 №12) та розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 року №493-р згідно з переліком посад і професій (додаток до розпорядження №23), найменування розділу II, з метою виконання встановленого мобілізаційного завдання (договір №8 від 24.03.2023) заключений з Брацлавською селищною радою, надав матеріали про те, що ОСОБА_1 внесено до списку військовозобов'язаних, що пропонуються до бронювання на період мобілізації та на воєнний стан.

Вказане підтверджує, що ІНФОРМАЦІЯ_6 володів інформацією про наявність у позивача обставин, що підтверджують право на відстрочку від призову на військову службу під час мобілізації, передбаченого пунктом 1 додатка №2 до Порядку №1487 Правил.

Як вже було зазначено, позивач 06.11.2024 почав проходити медичну комісію, сподіваючись отримати відстрочку від мобілізації, оскільки надав всі необхідні документи щодо бронювання. Однак відповідач не надав позивачу відстрочку від призову, натомість видав повістку на 08.11.2024 на 09:00 для проходження медичного огляду для визначення придатності до військової служби, при цьому 06.11.2024 позивача визнано придатним до військової служби та зараховано у склад військової команди до військової частини НОМЕР_1.

Під бездіяльністю розуміється пасивна поведінка суб'єкта владних повноважень, яка може мати вплив на права, свободи чи інтереси фізичних або юридичних осіб, у тому числі неприйняття рішення у випадках, коли таке рішення повинно бути прийнято відповідно до вимог закону. Сама собою бездіяльність – це триваюча пасивна поведінка суб'єкта, яка виражається у формі невчинення дії (дій), яку він зобов'язаний був і міг вчинити.

Узагальнюючи вищевказане, суд наголошує на тому, що порушення права позивача на відстрочку від військової служби під час мобілізації виразилося у бездіяльності відповідача щодо надання такої відстрочки, а тому саме така бездіяльність підлягає визнанню протиправною.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/127719424>

Рішення Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області від 02.06.2025 у справі №274/9403/24 (провадження №2-а/0274/6/25) щодо виконання часткового наряду

Обставини справи. Згідно з матеріалами справи начальником ІНФОРМАЦІЯ_4 є полковник ОСОБА_8, оскаржувану постанову складено підполковником ОСОБА_9, який на момент її складання – 19.11.2024, перебував на посаді т. в. о. начальника ІНФОРМАЦІЯ_2, тобто уповноваженою особою на складання постанови.

Згідно з частковим нарядом №4964 від 07.10.2024 (а.с. 24, 25) за підписами начальника Бердичівської районної військової адміністрації Димидюк Л. та начальника ІНФОРМАЦІЯ_4 ОСОБА_10 на ім'я керівника ДП "Рогачівське" ОСОБА_1 останньому належить 25.10.2024 з моменту отримання наряду поставити на адресу: АДРЕСА_1, вантажний автомобіль КАМАЗ (кількість 1).

Роз'яснено, що за зрив, неякісне та не повне виконання наряду на поставку винні несуть відповідальність згідно із Законом.

Відповідно до заяви старшого офіцера відділення обліку мобілізаційної роботи ОСОБА_11 від 30.10.2024 на ім'я начальника відділення мобілізаційної роботи ОСОБА_12, на виконання розпорядження начальника ІНФОРМАЦІЯ_6 від 16.10.2024 №3/224/1508 та начальника Бердичівської районної військової адміністрації від 07.10.2024 №4964 визначено завдання на укомплектування військової частини НОМЕР_1 технікою з національної економіки України. Відповідно до вищезазначених розпоряджень ДП «Рогачівське» до 25.10.2024 мало виділити для залучення та поставки для укомплектування військової частини НОМЕР_1 транспортний засіб в кількості однієї одиниці техніки, а саме автомобіль вантажний КАМАЗ. 24.10.2024 під час вручення розпорядчого документа (часткового наряду) керівник ДП «Рогачівське» ОСОБА_1 відмовився від отримання часткового наряду, пояснивши, що він такі рішення не приймає. Вбачає, що керівник ДП «Рогачівське» перешкоджає законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в особливий період (а.с. 57).

У повідомленні від 06.11.2024 заступник начальника з питань взаємодії з правоохоронними органами Житомирської ОДА Федько О. повідомив ДП «Рогачівське», що відповідно до частини першої статті 21 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» передбачено, що підприємства, установи, організації зобов'язані забезпечувати в разі мобілізації доставку транспортних засобів та техніки на збірні пункти та у військові частини у строк та місце, зазначені в частковому наряді.

Обґрунтування суду. Дочірнє підприємство «Рогачівське» до 25.10.2024 мало виділити для залучення та поставки для укомплектування військової частини НОМЕР_1 транспортний засіб в кількості однієї одиниці техніки, а саме автомобіль вантажний КАМАЗ.

24.10.2024 під час вручення розпорядчого документа (часткового наряду №4964 від 07.10.2024) керівник ДП «Рогачівське» ОСОБА_1 відмовився від отримання часткового наряду на поставку вантажного автомобіля КАМАЗ о 10:00 25.10.2024 на адресу пункту попереднього збору техніки АДРЕСА_1, пояснивши, що він такі рішення не приймає.

Таким чином, своїм умисним діям, яке виразилося у відмові від отримання наряду про поставку вантажного автомобіля КАМАЗ та непоставку о 10:00 25.10.2025 на адресу пункту попереднього збору техніки АДРЕСА_1 до ІНФОРМАЦІЯ_7, громадянин ОСОБА_1 директор ДП «Рогачівське» порушив вищезазначене законодавство про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію в особливий період, чим вчинив правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

У постанові є посилання на статті 1, 21, 22, ч. 2 26 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» та пункти 6,7, 10, 14 постанови КМУ №1921 від 28.12.2000 «Про затвердження Положення про військово-транспортний обов'язок».

У судовому засіданні встановлено, що частковий наряд на ім'я керівника ДП "Рогачівське" ОСОБА_1 про поставку транспортного засобу "Камаз" доведений до відома останньому, що ОСОБА_1 підтвердив.

Оцінюючи докази, суд зазначає, що ОСОБА_1, як посадова особа ДП «Рогачівське», знаючи про зміст часткового наряду, дій на його виконання не вчинив.

У процесі судового розгляду також не встановлено, що існували інші підстави, які б перешкодили позивачу виконати вимогу щодо мобілізації автомобіля (відсутність автомобіля, неповноважність суб'єкта вимоги, відсутність обов'язку в ОСОБА_1, визнання незаконним розпорядження від 22 грудня 2023 року №9дск «Про затвердження лімітів безоплатного залучення, вилучення та примусового відчуження транспортних засобів і техніки на період мобілізації та у воєнний час Дочірньому Підприємству «РОГАЧІВСЬКЕ» тощо).

Особиста відмова позивача від виконання вимог часткового наряду від 07.10.2024 №4964 за встановлених судом обставин не виключає його відповідальність за порушення законодавства про військовий обов'язок і військову службу в особливий період.

Зміст викладеної фабули оскаржуваної постанови відображає диспозицію, викладену ч. 3 ст. 210-1 КУпАП з посиланням на відповідні норми Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» та постанови КМУ №1921 від 28.12.2000 «Про затвердження Положення про військово-транспортний обов'язок», які регулюють спірні правовідносини.

Суд у межах розгляду цієї справи не наділений повноваженнями надавати оцінку діям військового командування щодо кількості транспортних засобів, які ДП «Рогачівське» зобов'язане передати шляхом безоплатного залучення транспортних засобів до складу військових формувань під час мобілізації.

Під час розгляду справи про притягнення до адміністративної відповідальності позивача як посадової особи директора ДП «Рогачівське» порушення його прав не встановлено, стягнення накладено у межах санкції статті.

Таким чином, оцінюючи обставини події, яка стала підставою для притягнення позивача до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, суд доходить висновку про наявність достатньо обґрунтованих підстав і обставин, які у своїй сукупності свідчать, що позивачем як посадовою особою ДП «Рогачівське» було допущено порушення вимог законодавства про мобілізаційну підготовку та мобілізацію, внаслідок чого його законно притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП.

Отже, підстави для скасування постанови №326 від 19.11.2024 про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП відсутні.

Детальніше з текстом рішення можна ознайомитися за покликанням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/127792189>

Ми дуже цінуємо ваш час, тому хочемо поінформувати про телеграм канал НААУ, на якому лише актуальні новини та заплановані заходи –

<https://t.me/InfoUNBA>

Також у вас є можливість першими дізнаватися про всі акредитовані навчальні заходи, цікаві статті колег та огляд правових позицій ВС за допомогою телеграм каналу Вищої школи адвокатури НААУ – <https://t.me/hsaorgua>

КОМІТЕТ НААУ З ПИТАНЬ ТРУДОВОГО ПРАВА

2025